

vi staa under saa unaturlige Partiforhold, som vi gøre her i Landet, hvor saa mange ere drevne ind i falske Alliancer, staa det for mig saaledes, at Hovedparten for Skylden heri ligger hos dette høje Ting, fordi man af misforstaaet Konservatisme alt for længe har dæmmed op for de økonomiske Rørelser, der findes i vor Landbefolkning. Deri ligger efter min Opfattelse den sande Aarsag til, at vi staa med disse unaturlige Partiforhold. Jeg vil haabe, at de Ord, vi hørte fra den anden Side i Gaar, maa bringe en ny Luftning og bedre Forstaaelse af Landbrugets retfærdige Krav ind i denne Sal; thi det skal nok vise sig, at den sande Konservatisme vil saa sandt ikke tabe derved. Jeg tror nemlig, at vi alle maa være paa det rene med, at vil man her til Lands bygge paa konservativ Grundvold, maa man flytte Tyngdepunktet fra Brostenene ud til Landet. Det tvivler jeg ikke om. Det ville vi have set af Borgerrepræsentantvalgene i Gaar og af Byraadsvalgene omkring i Landet. Saaledes er min Mening. Jeg vil haabe, der maa komme en ny Luftning, og derfor takker jeg de to ærede Medlemmer, der talte saa djærvt og varmt i Gaar og i Forgaars.

Madsen-Mygdal: Da jeg i Gaar havde Ordet i den foreliggende Sag, undlod jeg med Flid at komme ind paa det andet Mindretals Stilling, indtil jeg havde hørt det nærmere udtale sig om Sagen. Da dette nu er sket, ønsker jeg at lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed for nogle enkelte Bemærkninger. Det skal ikke blive mange. Resultatet betragter jeg som givet og som Følge deraf anser jeg det temmelig ørkesløst at holde nogen lang Tale eller at fortsætte Debatten i nogen væsentlig Grad. Jeg skal da bemærke, at det ærede Mindretal, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) var enig med hans Meningsfælle, som repræsenterer et andet Mindretal i disse Sager, nemlig det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) i at beklage Folketingets Fremgangsmaade. Men ingen af de Herrer beklagede, hvad Landstinget har gjort. Ingen af de Herrer beklager, at denne Sag, som jeg og mine Meningsfæller længes efter at faa gennemført, nemlig Toldsagen, Gang efter Gang er strandet i dette Ting. Det er ikke første Gang, vi staa over for en Forkastelse her i Tinget ved en motiveret Dagsorden. Ingen af de Herrer udtalte nogen Beklagelse i saa Henseende. Ingen af de Herrer beklagede, at Landstinget i hvert Fald har forhalet Sagen ved sin Be-

handling nu gennem 4 Aar, men det, man beklager, er, hvad Folketinget har gjort. Man beklager, at Folketinget har forkastet denne Brændevinsskat, og det ærede 2det Medlem for 10de Kreds siger, at dersom det ikke var sket, var han overbevist om, at saa vilde vi være naaede til et heldigt Resultat ved disse Forhandlinger. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds var alligevel lidt forsigtigere i sine Udtalelser. Der var en lille Forskel mellem ham og det ærede Medlem for 10de Kreds. Han vilde dog nok lade skinne igennem, at der var nogen Skyld hos dette Tings Flertal. Men naturligvis — Hovedskylden laa jo hos Folketinget. Nogen Skyld kunde han, som sagt, nok se, der var hos dette Tings Flertal, men han var klar over, at dette Ting havde Kærlighed til Toldloven, til Sagens heldige Løsning. Der var blot den Ting, at han syntes ikke, at dette Tings Flertal havde Kærlighed nok. Men i hvert Fald kunde han godt se, at dette Ting havde gjort betydelige Indrømmelser over for det andet Ting, og han havde den Tilid til dette Tings Flertal, at det vilde strække sig videre endnu med Hensyn til Indrømmelser. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvorledes det er muligt at se Indrømmelser i den Forhandling, som Toldsagen har faaet her i Tinget. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, hvad det andet Ting forlanger og ønsker, og jeg gav det Udtryk i Gaar ved at sige, at det, som Folketinget ønsker, er Nedgang i den samlede Forbrugsbeskatning og Nedgang i særlig Grad paa Beskyttelsessatserne. Men i ingen af disse to Henseender er der gjort det mindste. Jeg ved meget godt, at Flertallet her begyndte for nogle Aar siden med at forlange flere Millioner ud over den nuværende Toldbeskatning og ud over den nuværende Toldbeskyttelse, og jeg ved ogsaa, at det forlanger ikke slet saa mange Millioner i Øjeblikket. Det har slaaet noget af paa disse Millioner. Men saa længe man forlanger mere end det, som Toldbeskatningen nu indeholder, kan man ikke tale om Indrømmelser. Det kan man først gøre, naar dette Ting er kommet ned under den nuværende Toldbeskatning og Toldbeskyttelse. Først da kan man sige, at man har begyndt at gøre Indrømmelser over for det andet Ting.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds udtalte ogsaa en anden Ting, som forundrede mig, idet han udtalte, at han var overbevist om, at hvis Folketinget havde nøjedes med Kompensation paa selve Toldloven, havde vi haft Overenskomsten for